

[Astrid Skjoldbo.]

børnene i sådanne klasser også, hvor hensynet til barnets helbredstilstand gør det ønskeligt, kan deltage i den egentlige skolebespisning; men dette kan den højtærede minister måske svare mig på.

10. klasserne kan efter forslaget medtages for kommunernes egen regning. Jeg er tilfreds med, at der nu gives kommunerne adgang til også at yde mælk til eleverne i 10. klasserne. Derimod forekommer det mig egentlig ikke særlig konsekvent, at tilskud fra staten kun kan ydes til børn på skolens 7 første klassetrin plus eventuelle børnehaveklasser. På alle andre områder stilles eleverne jo nu lige; vi stopper ikke op med skolelægens eftersyn, fordi børnene er over den undervisningspligtige alder, og skal skolebespisningen betragtes som forebyggende sundhedspleje, bør den have samme status, synes jeg. Selv om kommunerne fuldt ud må betale skoletandplejen, stopper man heller ikke her op ved undervisningspligtens ophør. Undervisningsmidler gives gratis på alle skolens trin, og den samme forudsætning burde efter min mening gælde for skolebespisningen. Det kunne ikke blive store eller svimlende beløb, det kom til at dreje sig om, såfremt der kunne opnås stats tilskud også til de 3 ældste klassetrin.

Det fremgår ikke af bemærkningerne til lovforslaget, hvor mange kommuner der nu har indført skolebespisning, men måske kan vi i det udvalgt, som jeg ved forhandlingernes slutning vil foreslå nedsat, få nogle oplysninger herom.

§ 3 i lovforslaget er direkte overført fra forsorgsloven, jeg tror helt fra 1933. Er bestemmelsen om, at den mad, som eleverne tilbereder i skolekøkkenerne, gratis må tildeles eleverne, ikke en forældet regel, som helt burde udgå? Husgerning er et obligatorisk skolefag. Materialerne til maden må betragtes som almindelige undervisningsmidler, og ingen ville vel i dag forvente, at eleverne skulle betale for disse undervisningsmidler, når de ikke skal betale på andre områder. Denne bestemmelse, synes jeg, har intet med skolebespisningen i dens nuværende form at gøre.

I øvrigt takker jeg på min gruppes vegne for lovforslaget, som vi i det store og hele er velvilligt stemt over for.

Foged: Dette lovforslag indeholder jo som helhed densamme ordning som den, vi vedtog, da vi for et par år siden sidst drøftede sagen, dog med et par enkelte udvidelser, idet der nu kan gives skolebespisning helt op til 10. skoleklasse, og ligeledes kan eventuelle børnehaveklasser komme ind under loven.

Vi har fra venstres side intet at indvende imod linjen i skolebespisningsloven. Vi har dog stedse sagt, at selv om vi ikke havde noget at indvende imod linjen, havde vi stadig væk noget at indvende imod stats tilskuddet i loven, idet vi fandt, at den enkelte kommune, der foranstaltede skolebespisning, også selv burde betale omkostningerne derved, idet forældre kredsen måtte være solidarisk med sin kommune. Vi taler så tit om kommunernes selvstyre, og i dette tilfælde synes vi, at når det er kommunerne selv, der bestemmer, hvorvidt de vil foranstalte disse bespisninger — eller eventuelt ikke direkte bespisninger, men blot tildeling af mælk og vitamintilskud — må kommunerne også gøre det på den måde, at udgifterne er deres egne.

I lovforslaget savner jeg ligesom den foregående ærede ordfører visse oplysninger, som jeg håber vi kan få i udvalget. Der er således ikke oplyst noget om, hvor store de reelle udgifter er på nuværende tidspunkt. Sidst vi behandlede loven, var udgifterne omkring de 4 mill. kr., men skønnedes på grund af ændringer i loven at ville falde til ca. 3 mill. kr. Vi fik bl. a. også dengang oplysninger om, at ca. 60 pct. af det samlede tilskud blev tildelt hovedstadsområdet. Disse oplysninger vil vi gerne have uddybet i udvalget.

Vi vil gerne have at vide, hvor mange kommuner der benytter loven, herunder såvel om det drejer sig om landkommuner eller købstadkommuner, lige så vel som antallet af børn, og herunder også om hvor mange børn der kommer ind under ordningen i henhold til lovens terminologi: „efter skolelægens skøn“.

Det er ganske interessant at se, at denne lov har en vis interesse, måske specielt blandt nogle af børnene. For få dage siden var der en lille notits i dagbladet Politiken om, at børn ligefrem lejede taxabiler for at køre fra en skole, hvor der ikke var skolebespisning, hen til en anden skole, hvor der